

בש"פ 2422/21 - אלמוג דן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2422/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

אלמוג דן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוקבתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"פ 47570-05-20 מבית משפט השלום אילת לבית משפט השלום תל אביב-יפו.

1. המבקש טוען כי הוא מתגורר בבני ברק וכי יהיה לו קשה להגיע לבית משפט השלום אילת בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריו מבית משפט זה.

2. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מבקשת המבקש לא עולה כי בכוונתו להודות במיוחד לו בכתב האישום; ומשכך, פרשת ההוכחות צפויה לכלול את הופעתם של 9 עדי תביעה, מתוכם 7 שמתגוררים ועובדים באזור העיראילת.

3. סעיף 6(א) לחוקסדרהדין הפלילי, [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דינים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". הווה אומר: התביעה זכאית

להגיש את כתב האישום לבית משפט שבאזור שיפוטו נעברה העבירה המיוחסת לנאשם. כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגישה התביעה את כתב האישום הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"דנט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, איננה חלוטה, שכן סעיף 78 לחוקבתי המשפט מסמיכו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עירית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדין והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה אינו קל: כדי להרימו, על מבקש ההעברה לשכנענו כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו בש"פ 1116/04 ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

4. סבורני כי המבקש לא הרים את הנטל המוטל עליו. אין בקושי שעליו מצביע המבקש כדי להטות את מאזן הנוחות לטובת בירור ההליך בבית משפט השלום תל אביב-יפו. זאת ועוד: הלכה היא עמנו כי העברת מקום דיון ללא הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו בש"פ 1085/11; בש"פ 1950/17 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)).

6. המקרה דכאן איננו נמנה עם מקרים כאלה, ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג באייר התשפ"א (25.4.2021).

ש ו פ ט